

Cvetka Bevk

Poems

Translation: Jürgen Rooste, Karl Martin Sinijärv, Liisi Ojamaa (& Ivar Sild)

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010
www.halma-network.eu
mail@halma-network.eu

NAINE PIMEDUSES (the woman in the darkness)

ma paljastan sulle miks ma kardinad ette tõmbasin
ja katsin su silmalaud kirglike suudlustega
mu nahka katavad soomused
mu jalad on keerdunud uimeks
väikse merineitsina õrnasti libisen su käte vahele

need pole rõivad
sa vaid rebid mult õrnvalusalt soomuseid
veel ebakindel kobad sa kirevärinate
ja nonde nurjatute vee-elukate mälestuste järele

sa pured end tosse viimsesse ampsu väljasurnd tähtede väel
mida pruukisid et süüdata oma hingetõmbeid ja sosinasõnu

siin on hämar, tol veevoodil
meeleheitel hetk mõtteväljatases
solvates-solvates mind sest nii on kergem varastada varjusid, kergem valetada.
varja, võta, anna. on kergem hingata pimeduses
on kergem olla naine pimeduses. ja raskem on olla mees.

nii et ma ei pälvi päikest kui sa võtad mult mu uimed
või õrnalt vormid mu iha. või ihud liivaluiteil
mil pakun sulle oma rinde päikselisi tedretähne

aga, jah, ajasin naabrite röökiva televiisori sassi
merineitsite häälega. ma ei taha teada su tundeist ja tungidest
ma ei taha teada enda omistki kui katkud mu puusi
nagu meeletu-keeletu kalamees katkend võrk käsis
sa tahad selle jälle terveks punuda mu sisse
üle saja nõela nõtke nõelamise
et tabaksid lõppeks tolle valgejalgse merineitsi
ja kustutata ta kirg kaugete merege järgi

samas kui mina olen värske nagu alati mil sukeldun susse
ja vasaku silma nurgast märkan ma
et kardin on valla ja tungib susse
meri täis kalakoole ja delfiinikilkeid
ma luban sulle selle kiretu koogi/mageda magusa
ja ujun välja maailma su naisena pimedusest

PUNASTE ASALEADE AED (garden of red azaleas)

Sa narritad mind saladusega,
et punaste asaleade aias
pole ühtegi sissetallatud rada.
Iga päev
voldid sa mu õlad lahti uutmoodi,
pillustad mu kaelajoone
tiiki pronksist luigekujude vahele.

Ma ei kogu vett nende laotatud tiibade alt,
ehkki algul püüan ma seda sinu eest varjata,
mu pang täis ristiretkede mäge.

Sa pole unustanud, et viibime labürindis,
kus elajas Minotauros
õrnalt lauldakse unne,
mässides lõksudele luuderohutusi mürkjaid.
Kui innukalt mässid sa selle oma niuete ümber.
Ja tasa räägid asaleadega,
mis paljastavad mu naiselikkuse sulle hulga pikaldasemalt
kui ma ise.

Püüa neid ometi mõista.
Nad võbelevad miniseelikuis neidude laulust.
Mitte nii ammu nõretasid
nad üle luikede kaelte eluvett.
Ja pronks hüüdis. Ja pronks karjus.
Ja pronks sepistas oda,
mis ei suuda mind lüüa.
Sest see ei ole sina.
Sest sa tunnend mind liiga hästi.

Ettevaatlikult võtad sa pange mu peast.
Peksleva vere keskel ei ole see kerge.
On maailma raskeim asi.

Sest sina võid kallata kõik ristiretked oma valgele mahlale.
See põletab luuderohu tuhaks.
See püüab mind lõksu.
See on paljugi rohkem kui seni.

Ja enam ei ole saladus,
et üheski aias pole sissetallatud radu.

Ma ei saa riskida.
Ohverdan oma kaela sulle ja luiged pagema päästan.
Kunagi oli neil süda. Kunagi nad ju ujusid.
Nad lendasid asaleade kohal.
Ja laskusid tiiki, otsides pronksi ja taasloodud keha.
See polnud minu oma.
Ehkki ma tahan seda nii väga,
enne kui sina lõplikult juhtud.

Ei, Minotauruse elajas polnud see, kes õpetas sind
vahetama narrimist ihaks ja nikerdama mind noore miniseelikus neiuna.

Ma ei karda enam, et mul on pang peas.
Nüüd muutud ka sina minu saladuseks.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu

SALAKAUBITSEJA (the smuggler)

Lõpetasin päeva vihmaennustusega.
Vannita mind piimatilkades,
mida janu vaigistuseks joovad noored salamandrid.
Mitte asjata ei sokutanud sa neid minu viljakusse
levitama karjeid neovvalguse vilksatustes
kauges Ladina kvartali tänavas.

Peotäie peseetade eest ostsin ära hispaanlasi,
et nad eksitaksid mind oma lahtinööbitud särkidega,
pakkudes mulle kirge flamenko naeratuse eest.
Salamisi vallandasid sa ohtlikud loomad meeletumasse tantsu,
kollaseid täppe pilduma ürgsete metsade hingusse.
Veeteede rütm. Kahenäoline truudus.

Ära valeta. Sina nad püüdsid liaanide sisse,
taeva teravusega pimestasid sa nad.
Sa kuivatasid nende naha
ja varastasid nende mürgihambad,
mida mu tantsu ajal
müüd sa hispaanlastele
peidetud reliikviatena
nende iidsest Jumalast.

Sa kaupled nendega, kuni nad mõnitavad sind valedega,
mida maitsestab ainult naistele teada Tõde.

Peatu, mu armsam. Ära purusta vaikust.
Saladusteta ma ei suuda alasti seista su sees.
Iial ära sa liialda ihade odavmüügiga,
lõpeta tehing enne tulede kustumist
mu tänaval kaugel.
Pimedas ei saa ma sind jälitada
ja ainsana silitan särkide kraesid.

Ületa siis see piir salakaubitseja oskuste abil,
kes tantsib oma vihmast puuris peseetasid joomata.

MEREKARP (seashell)

kuskil tee pääl kohtasid ämmaemandat
kes usaldas sulle veenuse tütarde ettekuulutuse
merihaldjakesed on peitnud mu merekarpi
sest ma suudan äratada suurte vete isanda

ära väida et lõppeks tunned mind
täna õhtul nauding on me uskumatu kink
isegi ilma niiske näota. soolased käed. kehadhambad
mis mängivad me näljasile huulile tangot

täna oled sa võluv sest vajud põhjani välja

vaid sääl katsun sind lepitada
pean alastuse püha rüütan su naha su juuksed
vabastan su hingetõmmete kärestikud sest süüst

ma lepin su mänguga et jäta oma koorma mu kanda
et vaid merelinnukese kujuna võin ennast vastu anda
sirutan su sõrmi poole ne lõbusate tippega
tõmban tagasi oma veikleva vaikusega
allpool su karjuvi käsa
uhutud suguhimuga ulpivais laineis

ja kui pole enam miskit mille pärast elada
jooksen ma su eest ära ja peitun sireenideöö esimese välgu taha
ja ootan sind kuni tuled ja avad mu karbi

ESIMENE KOHV (the first coffee)

Üks pruunikas uba veereb mulle voodisse
ja hüpleb ootuste madratsil;
juba enne, kui keedan vett ja mõtlen sinust,
rõivastun kohvipuu kaharatesse okstesse.

Ma pesen ennast kohvipäraga tassist,
mis küllap saab puudutama su huuli,
juba ma nilpsan ta serva,
litsun ööhingust suhkrutüki sisse
kõrvetades keelt ja patsutades telefonitoru.

A mida peaksin hakkama peale su hommikuse helistamisega,
mis mind, paljast, aroomikat, kiusatusse ajab?
Tantsin tähtede unistel pooridel,
ärkab su nahk ja tõuseb jõud minus,
vana kohviveski sahtli nii kangutan lahti.

Ubadega ta täidan ja käänutan vänta,
jahvatan lõhnavat sõnadepuru,
sõnavahu siis pruunika pinna päält riibun.
Või lõhnatu mõistujutu.

Esimene kohvilonks põletab huuli
ja mul tuleb ta alla neelata
ühes vanaema kurameerimiseõpetusega
istanduse ja kivimaja pildiga postkaardilt.
Maja ees istub vanapaar verandal.
Taat pakub memmele kohvi,
memm meelitajat emmaskleb
ja ümised lapselapsele laulu.

This sample translation was done on occasion of the **HALMA grant** of the author **Cvetka Bevc** who stayed as a writer-in-residence at the Estonia Writers' Union House in May/June 2010.

The originals were translated by **Jürgen Rooste, Karl Martin Sinijärv, Liisi Ojamaa (& Ivar Sild)**.

HALMA The European Network of Literary Centres e.V. 2010

www.halma-network.eu

mail@halma-network.eu